

РЕШЕНИЕ

№ 7957

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8696** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „СТАР ПОСТ“ ООД срещу съдебно решение № 20038743 от 30.05.2022г. по НАХД № 16150/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 133-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 005/31.08.2020г., издадено от председателя на Комисия за защита на личните данни, с което за нарушение на чл. 32, § 1, б. "б", вр. чл. 5, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679 и чл. 66, ал. 1 от Закона за защита на личните данни на касатора е наложена "имуществена санкция" в размер на 3 000 лева на основание чл. 58, § 2, б. "и", вр. чл. 83, § 4, б. "а" от Регламент /ЕС/ 2016/679 и чл. 87, ал. 1 и ал. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В касационната жалба са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът твърди, че дружеството е спазило всички изисквания, произтичащи от индивидуалната му лицензия, ЗПУ и ЗЗЛД, предприети са всички мерки за опазване личните данни, съгласно европейското и българското законодателство, пощенските пратки попадали в недоброжелателни хора които ги изхвърляли в кофите за боклук.

След доставянето на пратката до адреса, отговорността за защита било върху Етажната собственост, която следвало да приложи мерки гарантиращи поверителност. Поради това и дружеството не можело да носи отговорност. Оспорва се извода, че АУАН е издаден в законово предвидения срок по чл. 34 ЗАНН. Не било ясно и как е определен размера на санкцията. Липсвало ясно описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено. /чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН/. Твърди приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Моли да се отмени решението и потвърденото с него НП. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба председател на КЗЛД чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Претендира юриск.възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град IV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: На 15.07.2019 г. е постъпил в КЗЛД сигнал вх. № ППН-01-644/ 15.07.2019 г. от лицето Н. П., че на 30.06.2019 г., към 22:45 ч. в [населено място], в района на бл. 132 в[жк], по [улица], при разходка е забелязал две лица, които са слезли от автомобил (бял пикап) с рег. [рег.номер на МПС] , без отличителни знаци и небрандиран, и са започнали да изхвърлят в контейнерите за смет бели кашони. След като надникнал вътре в контейнерите, П. установил, че съдържанието им е известия за заплащане на комунални услуги (ВиК, отопление, телекомуникации) и банкови известия, като всичките пликоса са били неразпечатани. Направил е снимки на съдържанието на кашоните в контейнерите и с негов приятел е обиколил съседни на блок 132 контейнери и там също е установил наличие на изхвърлени, запечатани пликоса, съдържащи комунални и банкови известия. Направил е допълнително снимки и в един найлонов чувал е събрал около 300 - 500 броя известия. Към сигнала са приложени в оригинал 218 бр. запечатани пликоса.

По повод на постъпилата жалба в КЗЛД започнала проверка на „СТАР ПОСТ“ООД. В хода на проверката се установило, че лек автомобил марка „О.“, модел „3.“, с рег. № СА 3006 РМ собственост на Д. П. А.– служител в „Стар пост“ ЕООД. След приключване на проверката инспекторите на КРС счели, че дружеството е извършило нарушение, поради което на 16.03.2020г. Д. И.- П. –главен юрисконсулт в КЗЛД съставила акт за установяването му с № 002/16.03.2020г. в присъствие на свидетелите П. и М.- главни инспектори в отдел „ Контрол и административно-наказателни производства“ към КЗЛД.

Въз основа на така съставения акт на 31.08.2020г. В. К. – председател на КЗЛД издал процесното НП.

За да потвърди НП, въззивният съд е достигнал до извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени в законоустановените срокове, от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН. Съдът е приел, че твърдяното нарушение е безспорно извършено, правилно е ангажирана отговорност на дружеството и правилно е определен размера на наложената имуществена санкция. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за квалифициране на деянието като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Според чл. 34 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. Не може да се приеме, че още с подаване на сигнала е известен нарушителя. Нарушителят е станал известен чак след приключване на проверката, поради което съдът не намери, че има нарушение на чл. 34 от ЗАНН.

Противно на доводите на касатора, в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

СРС е направил пълен и обективен анализ на представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и е достигнал до законосъобразния извод за извършено от страна на касатора административно нарушение на чл. 32, § 1, б. "б", вр. чл. 5, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679 и чл. 66, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. Настоящият съдебен състав споделя изводите на въззивния съд , поради което е ненужно да ги преповтаря.

Налице е нарушение на Регламент 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни относно свободното движение на такива данни (Регламента) и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, съгласно чийто чл. 99 § 2 същият се прилага от 25.05.2018 г. пряко във всички държави членки.

Според чл. 5, § 1 от Регламента - "Принципи, свързани с обработването на лични данни", б. "е" личните данни са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконсьобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“);

Съгласно чл.4, § 2 от Регламент 2016/679 „,„обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване

В случая обработването на личните данни на повече от 200 физически лица е чрез предаване и разпространението им чрез пощенски пликове с известия за заплащане на комунални услуги. Безспорно е установено изхвърлянето на пощенските пликове в различен обем, на физически лица, в кофите за смет в близост до бл. 132 в[жк].

Като лицензиран изпълнител на пощенски услуги, „Стар пост“ ООД има качеството на администратор на лични данни и следва да спазва принципите за обработването им, прогласени в чл.5 от ОРЗД, включително и принципът за цялостност и поверителност : данните трябва да бъдат обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконсьобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

Свободата и тайната на кореспонденцията са прогласени от Конституцията на Република България като основно право - чл.34, и тяхната неприкосновеност следва да се защитава като право от най-висш порядък.

В съответствие с конституционната норма, законодателят е предвидил задължение за операторите на пощенски услуги да осигуряват неприкосновеност на пощенските пратки, да опазват тайната на кореспонденцията, да изпълняват изискванията за пощенската сигурност, да спазват изискванията за защита на личните данни - чл.20, ал.1 т.1, т.2, т.3 и т.6 от ЗПУ.

Изтичането на информация на лични данни в резултат на извършен неоторизиран достъп категорично сочи на противоправно бездействие (пропуски) на дружеството- касатор да изпълни произтичащи от закона и регламента задължения да обезпечи достатъчна надеждност и сигурност и да защити физическите лица във връзка с обработването на личните им данни по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗЗЛД, вр. чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, в т. ч. правото на защита на личните им данни.

Настоящият съдебен състав приема, че именно неправомерните действия на

служителите на дружеството по доставянето на пощенските пратки са довели до нерегламентирания достъп на информация, а тя е резултат от неприлагането на подходящи мерки за защита.

Наличието на одобрени правила, инструкции и указания за начина на предоставяне на услугата от дружеството не опровергава извода, че е нарушена сигурността на обработваните данни, след като те са били публично разкрити.

Обработването на значителен обем лични данни, които биха могли да засегнат голям брой субекти на данни, изисква по-сериозна оценка на въздействието върху защитата на данните, за да се оценят конкретната вероятност и тежестта на високия риск, като администраторът на лични данни следва да предостави гаранции по отношение на експертни познания, надежност и ресурси, позволяващи да се извърши адекватна оценка на риска за сигурността на данните в съответствие с нормативните изисквания. Съгласно чл. 32, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 при оценката на подходящото ниво на сигурност се вземат предвид по-специално рисковете от случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до прехвърлени, съхранявани или обработени по друг начин лични данни. Обстоятелството, че е допуснато изхвърляне на запечатани пликосе, съдържащи комунални и банкови известия в контейнери за смет по отношение на повече от 200 субекти на данни, е безспорно доказателство, че не е извършена оценка на подходящото ниво на сигурност и не са взети необходимите технически и организационни мерки за защита при обработването на личните данни на засегнатите лица. Касаторът в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент ЕС 2016/679 при осъществяване на дейността си е следвало да предприеме ефективни мерки за предотвратяване на злоумишлен достъп до личните данни на лицата без значение на вида и характера на този достъп (неправомерно, случайно или др.) и неговото авторство. В случая това не е постигнато. Дружеството не е изпълнило задължението си по предотвратяване разкриването на лични данни и опазване на личните данни на лицата, като от незаконосъобразното му бездействие е последвало и публичното им разкриване и разпространение. На касатора е наложено административно наказание за незаконосъобразно бездействие, изразяващо се в непредприемане на конкретни мерки за сигурност на личните данни. За осъществяването на това нарушение е неотнормимо обстоятелството дали личните данни са неправомерно достъпни и разпространени, а е достатъчно единствено да има възможност за извършване на такива действия, вследствие от липсата на предприети мерки. Неправомерният достъп до лични данни и тяхното неправомерно разпространяване са резултат от соченото за извършено нарушение на чл. 32 от Регламента.

Неоснователно е възражението относно размера на наложената имуществена санкция. Съгласно чл. 83, § 4 б. "а" от Регламента нарушенията на задълженията на администратора и обработващия лични данни съгласно членове 8, 11, 25—39 и 42 и 43, подлежат, в съответствие с параграф 2, на административно наказание "глоба" или "имуществена санкция" в размер до 10 000 000 евро. Не е предвиден минимален размер на санкцията. АНО в обжалваното НП е посочил ясно санкционната разпоредба и е изложил съображения относно размера на наложеното

административно наказание "имуществена санкция" като размера от 3 000 лева е значително под максимално предвидения размер на санкцията в Регламент /ЕС/ 2016/679, като от страна на органа са отчетени и смекчаващи отговорността обстоятелства.

Неоснователно е и твърдението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН, предвид обстоятелството, че нарушението не се отличава от масовите случаи на подобни нарушения. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Обществената опасност на този вид формални нарушения е определена от законодателя като висока, с оглед значимостта на охраняваните със Закона за защита на личните данни обществени отношения - правото на неприкосновеност на личността и личния живот на гражданите чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните, поради което и чл. 28 от ЗАНН е неприложим.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице основания за отмяната му.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на касатора не следва да се присъждат разноски. При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20038743 от 30.05.2022г. по НАХД № 16150/2020 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав.

ОСЪЖДА „СТАР ПОСТ“ ООД да заплати на Комисия за защита на личните данни юрисконсултско възнаграждение в размер 80 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

